

ಮಾತು-ಕೆ

ಅಥವಾ ಪ್ರಥಮ ಅಡ್ಡತೆಯಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ತಯಾರುಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ರಂಗಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲಿ ಅಂತೆ 'ಅದಿಕ್ತ' ರೆಪಟಿರ್ ಯ ಚೌರಾಪುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ. ಪ್ರತಿದಿನದ ನೃತ್ಯಭಾಸ, ಕಾವ್ಯ ಕುಸುರಿಗೆ ಕಡ್ಡಿಯತವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಒದ್ದು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಅದರದೇ ಆದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಕುರಿತು ಸಹ ಹೇಳಿ.

ಹೌದು, ನಾನು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ 'ಆರ್ ಇ ಅ ಮಾಸ್ ಪ್ರೈಡ್ಕನ್ ಮುಷಿನ್' ಅನೇನ್ನೇ ನಾಟಕವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಶೋಭನಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧಿನಯಿಸಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಅವರು ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಒಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರಲ್ಲಿ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಕಥೆ ಆಗಿತ್ತು. ನಾನೇ ಸ್ವಂತದ ಪ್ರೈಡ್ಕನ್ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಿನಿ. ಇದು ಹೇಗಾಗೆತ್ತೋ ಅನೇನ್ನೇ ಹಿಂಜರಿಕೆಲಿ ಇದೆ. ಕಲಾವಿದೆ ಶರಣ ರಾಂಪ್ರಕಾಶ್ 'ಒಮ್ಮೆ ಕಥೆ ಕೇಳಿ, ಆಮೇಲೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ' ಅಂದು. ಆ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆ ನಾನಿದನ್ನು ಮಾಡ್ದೆಬೇಕು ಅಂತ ಅನಿಸ್ತು. ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಅವರ ಬದುಕೆ ಹಾಡಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಆ ನಾಟಕ ಮೂಡಿಬಂತು. ಲಿಂಗತ್ವದ ಹಲವಾರು ಆಯಾಮಗಳು ಆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದ್ದವು. ಜನರೂ ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟುಪಟ್ಟಿರು.

◆ ಕ್ಕೀರ್ ಚಳ್ಳವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿವೃತ್ತಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕಲೆಯನ್ನೇ ಹೋರಾಟದ ಸಾದನವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ಈ ಕ್ಕೀರ್ ಚಳ್ಳವಳಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೊಯ್ದುವ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಹುದಾ?

ಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ಹೋರಾಟ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ನಂಬಿತ್ತೇನೇ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೀದಿ ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಳಗಿನ ರಾಜಕೀಯಗಳು, ಅವು ತಂದೊಡ್ಡುವ ಹಲವಾರು ಸಾವಾಲುಗಳು ನನಗೇಕೋ ಈ ಹಾದಿ ಸಿರಿಹೋಂದುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತಲೇ

ಅನಿಸ್ತು ಇತ್ತು. ನಾಯಾಂಗ ಕೊಡಬಹುದಾದ ಕಾನಾನಾತ್ತಕ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗಳಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ ಕೂಡ ಹೌದು. ಕಳಗೆ ನೋಡಿ, ಸೆಕ್ಕನ್ 377ರ ತಿಖ್ವ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಜನರು ಹೊಮೊಹೊಬಿಕ್, ತ್ರಾನ್ನೆ ಘೋಬಿಕ್ ಅಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಾ? ಅದ್ದರಿಂದ ಇವೆಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಕಲೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ನಾವು ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಬಹುದು ಅಂತ ನನಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಅನಿಸ್ತು. ಮನಸ್ಸುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ಕಲೆಯೇ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮಾಡ್ದಂತೆ.

◆ ಇವತ್ತೆನ ಕ್ಕೀರ್ ಚಳ್ಳವಳಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಅನಿಸ್ತೆ?

ಸೆಕ್ಕನ್ 377 ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ತ್ರೀತಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚೊಂಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಹಕ್ಕು, ಮಹ್ಕೆಳನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಸಳಾತಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿ ಕ್ಕೀರ್ದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಆಗಿಸ್ತಿರ್ಲೇಂದು ಆಶಾದಾಯಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು.

◆ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ನಮಗೆ ಒಡೆದು ಕಾಣಿಸತ್ತೆ. ಸಮುದಾಯದ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇವತ್ತಿಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಕ್ಕೀರ್ ಸಮುದಾಯದ ಜನರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಹೋರಾಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಕೂರತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಸರ್ವೋಚ್ಛಾ ಶಿಷ್ಟೆ ಮ್ಹಾ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗಿದುರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಗರ ಕೇಂದ್ರಿತ ಹಾಗೂ ನಗರೇತರ ಜನರ ನಡುವೆ ಶೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಕಂಡಕವನ್ನು ನಿರಾಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕಿವೆ?

ನಿವೃತ್ತಾಗಿ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅದೆಮ್ಮೇ ಜನ ಲಿಂಗತ್ತು ಅಲ್ಲಸಯಾತ್ಮಿತರಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಂಥ-